

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/106/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713216729
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8713216729.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Bratislava, Pribinova 25, zastúpený JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 47 233 516, Bratislava, Pribinova 25, proti žalovanej: G., v konaní o zaplatenie 1 067,15 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 11. 04. 2017, č. k. 11C/256/2013-100 takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, ktorým súd žalobu v časti príslušenstva o úroky z omeškania zamietol a vo výroku o náhrade trov konania.

II. Náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 214,25 eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V časti príslušenstva súd návrh zamietá.

Súd konanie zastavuje v časti žalovanej sumy vo výške 852,90 eur a zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne a úroku z omeškania vo výške 3,275 % ročne: zo sumy 51,70 eur od 26.12.2010 do 26.12.2010, zo sumy 51,70 eur od 26.2.2011 do 28.2.2011, zo sumy 51,70 eur od 26.3.2011 do 27.3.2011, zo sumy 51,70 eur od 26.4.2011 do 8.5.2011, zo sumy 51,70 eur od 26.5.2011 do 12.6.2011, zo sumy 51,70 eur od 26.11.2011 do 13.12.2011, zo sumy 33,15 eur od 14.12.2011 do zaplatenia, zo sumy 51,70 eur od 26.12.2011 do zaplatenia, zo sumy 51,70 eur od 26.1.2012 do zaplatenia, zo sumy 51,70 eur od 26.2.2012 do zaplatenia, zo sumy 878,90 eur od 21.3.2012 do zaplatenia.

Žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 30 %“.

2. Vec právne posúdil podľa ust. § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 5, § 54 ods. 1, 2, § 39, § 41 a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Vyhodnotil zmluvu o revolvingovom úvere uzatvorenú medzi stranami sporu dňa 19. 10. 2010 vzhľadom na neprimeranú výšku úrokov a množstvo neprijateľných podmienok za absolútne neplatnú, v dôsledku čoho vznikol žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca skutočne poskytol žalovanej úver vo výške 698,10 Eur, žalovaná splatila úver vo výške 483,85 Eur, a

preto súd zviazal žalovanú na úhradu sumy 214,25 Eur. V časti uplatneného úroku z omeškania súd návrh zamietol ako nedôvodný odôvodňujúc, že výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto prevyšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytovaných bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností. Tým, že úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi konania v spotrebiteľskom úvere zo dňa 19. 10. 2010 podstatne prevýšila obvyklú úrokovú mieru, je toto dojednanie neplatné, v rozpore s dobrými mravmi. Poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúročný a bez poplatkov, tzn., že žalovaná má povinnosť žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru bez úrokov z omeškania.

3. Proti tomuto rozsudku, len proti výroku, ktorým súd v časti príslušenstva pohľadávky o zaplatenie úroku z omeškania návrh zamietol, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP. Uviedol, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal uplatneným nárokom na úrok z omeškania. Ide o nárok uplatňovaný v súvislosti s omeškaním so splácaním istiny úveru, nie o jeho príslušenstvo v podobe úrokov, či poplatkov spojených s úverom. Zákonná úprava bezúročnosti úveru sa nevzťahuje na zákonné príslušenstvo, len na úroky za úver, prípadne poplatky spojené s úverom. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby, predmetom sporu zostalo zaplatenie istiny a úrok z omeškania v zákonnej výške. Na oba tieto nároky má žalobca nárok zo zákona, a preto zamietnutie žaloby v časti zákonného príslušenstva nie je oprávnené ani po stránke právnej. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti zmenil a priznal žalobcovi nárok na zaplatenie uplatneného úroku z omeškania, alternatívne navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Podľa ust. § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný, preto preskúmal napadnuté rozhodnutie len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvádza vo svojom odvolaní.

6. Ako vyplýva zo spisového materiálu, strany sporu uzavreli dňa 19. 10. 2010 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorou sa žalobca v zmluve zviazal poskytnúť žalovanej úver v dohodnutej výške 840 Eur, ktorý mala žalovaná splácať v 30-mesačných splátkach po 51,70 Eur. Z karty klienta (č. I. 8 spisu) vyplýva, že žalovanej boli vyplatené finančné prostriedky len vo výške 698,10 Eur, hoci podľa úverovej zmluvy jej mala byť poskytnutá čiastka vo výške 840 Eur. Celková cena úveru tak vzhľadom na uvedené dosahovala rozsah 1 551 Eur (51,70 Eur x 30 splátok). Ročná úroková sadzba úveru bola dohodnutá v zmluve rozsahom 70,01 %, priemerná hodnota RPMN za úver predstavovala 47,39 %, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu bola 53,79 % a ročná úroková sadzba revolvingu predstavovala 68,10 %. Podaním zo dňa 07. 02. 2012 žalobca oznámil žalovanej, že je v omeškaní splátok v sume 155,10 Eur s tým, že aktuálne omeškanie na najstaršej splatnej splátke je 74 dní a v prípade, ak sa žalovaná dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako 3 mesiace a uplynutie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stávajú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Uvedené oznámenie žalovanej bolo doručené dňa 03. 03. 2012 a keďže žalovaná dlžné splátky neuhradila, bol celý dlh zosplatený.

7. V danej veci pri poskytnutom úvere 698,10 Eur mala žalovaná vrátiť žalobcovi sumu 1 551 Eur (51,70 Eur x 30 splátok), čo znamená, že navýšenie úveru predstavovalo celkom sumu 852,90 Eur.

8. V zmluve uvedená ročná úroková sadzba vo výške 70,01 % !!! je úplne drastická a nemá žiadne opodstatnenie v demokratickej spoločnosti, nemožno ju označiť inak ako úžernú a odporujúcu dobrým mravom, a odvolaciemu súdu neprináleží ju upravovať tak, aby zodpovedala zákonnej požiadavke súladu s dobrými mravmi (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-618/10 Banco Español). Súdny sa značne kriticky vyjadrili už aj k nižším úrokovým sadzbám (5Cdo 26/2011 (48%), 1MCdo 1/09 (60%), Krajský súd v Prešove vo veci 3Co 67/2008 (25%). Nemecký BGH v rozsudku z 13. 3. 1990 AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12% percentuálnych bodov oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi (civilnoprávna úžera).

Švajčiarsky spolkový súd znížil v roku 1967 rozhodnutím z 1.4.1967 úrokovú sadzbu v prípadoch úverov pre spotrebiteľov z 26% na 18% a sadzbu 26% vyhlásil za odporujúcu dobrým mravom.

9. Už viaceré súdy konštatovali neprimeranosť úrokov, za ktoré poskytuje žalobca úvery (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/166/2016 zo dňa 23.01.2017, 23Co/172/2016 zo dňa 13.06.2016, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/934/2015 zo dňa 29.06.2016, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/221/2015 zo dňa 26.05.2016).

10. Odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009, kde sa uvádza: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej Finančnej čiastky pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ Odvolacie námietky žalobcu preto nie sú dôvodné.

11. Zmluvná sloboda účastníkov právneho vzťahu nie je neobmedzená a nesmie vybočiť z určitých aj právom akceptovateľných hraníc. Jednou z týchto hraníc je i inštitút dobrých mravov (porov. 1MCdo 1/2009, 21Cdo 1484/2004 /ČR/).

12. Správne postupoval súd prvej inštancie, ak zmluvu o revolvingovom úvere uzatvorenú medzi stranami sporu vyhodnotil vzhľadom na neprimeranú výšku úrokov a neprijateľných podmienok za absolútne neplatnú, v dôsledku čoho žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

13. Ak zákon predpokladá, že dohodnutý úrok z úveru je bezúročný, uvedené musí dopadnúť aj na úroky z omeškania. Úroky z omeškania, podobne ako zmluvné úroky predstavujú príslušenstvo pohľadávky a sú taxatívne vymedzené v ust. §121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Niet preto dôvodu znižovať ochranu slabšej zmluvnej strany pri úžernom úvere 70,01 % oproti ochrane, ktorá sa spotrebiteľom všeobecne uznáva. V dôsledku porušenia konania žalobcu a za stavu, ak je v zmluve uvedená úžerná úroková sadzba 70,01 % nemôže byť nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania opodstatnený. Preto v tomto smere odvolacie námietky žalobca sú nedôvodné.

14. So zreteľom na všetky tieto dôvody odvolací súd potvrdil rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým bol návrh v časti príslušenstva o úroky z omeškania zamietnutý, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní žalobca úspešný nebol, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej protistrane. Keďže žalovanej v súvislosti s odvolaním žiadne trovy nevznikli, odvolací súd jej ich náhradu nepriznal a neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania nevznikol. Preto súd náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznal.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).